

hvorfor det forekommer mig, at det vilde være unufligt at gaae ind paa Mindretallets Betragtning, er deels, at dette Forslag ikke udtrykkelig sikrer Regjeringen Indskydelse paa Taxter og Fartplaner, deels, at det lader Øren aaben for det sjællandske Jernbaneselskab, som naturligtvis er det, der skal gaae ind og overtage Forpagtningen; thi det er den eneste Forpagter, der i dette Tilblik egentlig kan være Tale om, og det er tilstrækkelig vist, hvorledes det sjællandske Selskabs Overtagelse af Driften af de jydsk-sjyenske Baner vil være til Stade for Statens, for Publicums og for de nævnte Provindsers Interesser. Jeg troer i ethvert Fald, at det er i høieste Grad vigtigt, at der nu tages en bestemt Beslutning om, hvorvidt Rigsdagen vil midlertidig Statsdrift eller ikke. Naar der i Rigsdagen er en Vællen og Ubestemthed tilstede i dette Spørgsmaal, naar Rigsdagen skyder Afgjørelsen fra sig, skyder den over paa Regjeringen, uden dog at gaae ind paa Regjeringens Forslag, kan det dog neppe ventes, at Regjeringen skal tage fat paa denne Sag med den Energi og Interesse, der behøves, for at bringe den hele Sag i en god Gænge, og de, der skulle udføre Regjeringens Planer, de, der skulle arbejde paa, at Driften i denne Mellemtid kunde gaae nogenlunde taalelig, hvorledes ville de egentlig være stillede, naar det Væsentligste af dette Arbejde om kort Tid vil være forgjæves? Overdrager man derimod Regjeringen for et Tidsrum af 3 Aar at drive Banerne, have de Mænd, der blive satte til at udføre denne Gjerning, en stærk Spore til at gjøre det paa den bedste Maade, vel vidende, at Driftens dygtige og tilfredsstillende Vedelse er Betingelsen for, at den vil blive tilladt fortsat ud over de 3 Aar. Vil derfor det sjællandske Jernbaneselskab, som nu synes paa eengang at ville træde frem med billigere Tilbud, til den Tid indtage en mindre fordringsfuld Stilling end den, det har indtaget ved Underhandlingerne med Regjeringen, saa er det jo godt; men lad det kun vente, indtil dette Tidsrum er forløbet, og lad det da concurrere med andre Tilbud, der kunne komme fra andre Sider, og lad Rigsdagen og Regjeringen da vælge, om de ønske Statsdriften fortsat, eller om de vilde have den afløst ved For-

pagtning. Jeg kan ikke see, at der vil tabes Nogetsomhelst derved, men der vil tabes Meget, dersom man ikke anstiller den praktiske Sammenligning, hvortil der nu gives Leilighed imellem Statsdrift og private Selskabers Drift, en Sammenligning, som om 3 Aar vil komme os overordentlig til Nytte ved Afgjørelsen af dette vigtige Spørgsmaal.

Indenrigsministeren: Jeg skalde ikke have indvendt Noget imod, hvad saavel den ærede Ordfører som den ærede Forslagsstiller meget stærkt have anbefalet som Fordele ved det foreliggende Forslag, hvis de ikke ved Siden deraf meget stærkt havde fremhævet Skyggesiden ved Regjeringens Forslag; men dette kan jeg ikke lade staae uimodsagt. Det vil nu komme an paa, om det kan lykkes mig at vise Forsamlingen, at de Farver, hvormed den ærede Ordfører og den ærede Forslagsstiller have udmalet Regjeringens Forslag, ere for mørke. Den ærede Ordfører har selv fremhævet en Feil i Udvalgets Betænkning, en meget væsentlig Feil, idet samtlige Udvalgets Fleertals Medlemmer have paastaet, at Overtagelsen fra Statens Side af de sjællandske Jernbaner i Forbindelse med Driften af de jydsk-sjyenske Baner vilde nødvendiggjøre Udstedelsen af et saa betydeligt Antal Statsobligationer paa eengang som for omtrent 18 Millioner Rd. Det er jo, om jeg maa bruge dette Udtryk, en colossal Feiltagelse, idet Statens Forpligtelse ikke gaaer videre end til contant at indløse Actiernes Beløb, hvorimod den samlede Prioritetsskjæld bliver at overtage af Staten, og da den er uopsigelig fra Creditors Side, bliver der altsaa ikke Tale om for deres Beløb at udstede nye Papirer. At den contante Indfrielse af Actiecapitalen kan medføre Tab, er ganske vist; men den kan ogsaa medføre Fordele for Staten, og, vil man fremhæve det One, troer jeg, at man skylder Sandheden ogsaa at fremhæve det Andet. Dersom der, som jeg troer, er Sandsynlighed for, at disse Actier til den Tid, da Staten benytter sin Indløsningsret, ville give et Udbytte, der ikke er mindre end det nuværende, nemlig 5 à 6 pCt., troer jeg ikke, at Faren for, at Actiernes Cours skalde staae betydeligt under pari, og